

Iniciativa
per La Pobla
entesa

CLAR I RAS

BUTLLETI DEL COL·LECTIU DE
LA POBLA DE VALLBONA

Nº 4

GENER DE 2.005

Així pensem nosaltres de la participació.

No hi ha projecte de progrés sense participació directa del poble, per tant no volem que la participació es limite a votar una vegada cada 4 anys, sinó que es participe tots els dies en tots els as-

sumptes que repercuteixen en la vida dels ciutadans.

Per aquesta raó proposem les assemblees, tant generals com les assemblees d'urbanitzacions, barris, i col·lectius especí-

fics (socials, polítics, professionals, etc.), en les quals el poble participe directament en l'elaboració i l'aprovació de tot el que té relació amb el poble.

Iniciativa per La Pobla.

Moció de censura

Pel que fa al canvi de govern, es poden fer moltes crítiques a la moció de censura, però allò que està clar és que nosaltres treiem dues lectures de com pot afectar aquest canvi al nostre poble.

D'una banda, que aquest govern quadri-partit (P.S.O.E., BLOC, U.V., O.i.V. i el dissident) no sàpiga posar-se d'acord i açò provoqui una situació

d'ingovernabilitat i caos. D'altra banda que siguin els dos anys i mig de govern a La Pobla més transparents de tota la història. On totes les forces del pacte es vigilen uns als altres, la qual cosa provoqui una gestió neta i en benefici del poble.

Quina serà la postura que guanyi? El temps ho dirà, però pel bé del poble des d'**Iniciativa per La Po-**

bla demanem als nous governants que es posen d'acord i que treballen pel bé del nostre poble, que bona falta fa.

Per acabar els demanem, que es centren en governar i no en interessos partidistes, perquè les eleccions arribaran i els votants deixaran cadascú al seu lloc.

Iniciativa per La Pobla.

Iniciativa

Entesa per La Pobla de Vallbona

Comunica amb nosaltres en:
inipobla@yahoo.es

IRONIES A LA VIA PÚBLICA III.

I continuem....

I a propòsit dels discapacitats; què costaria de fer rampes d'accés als locals públics, comerços, etc.?

Seria una mostra de sensibilitat amb la gent que té problemes de mobilitat; amb detalls com aquest se'ls pot facilitar molt la vida. Qui tenim la gran sort de valdre'ns no en som conscients. A més seria molt útil per als carrets de compra, bicis, etc.

I parlant dels sorolls ambientals; què em digueu de les motetes dels adolescents? . Hem de suportar que ens destrossen els oïts i els nervis?. Aquestos sorolls no són il·legals i per tant sancionables?.

Seguim passejant...Podríem parlar de la merda (perdoneu-me la paraula); i no de la merda que diguem als papers, cartrons, plàstics, envassos de tot tipus, etc, que decoren les voreres i carrers, tot això que la gent va tirant; sinó de la merda merda (perdó), de la merda de gos.

No hi ha espai lliure de merda: a

la via, a les voreres, llandars de les portes, brancals, cantonades, al rastell, als jardinets, a les rodes des cotxes, a tot arreu; i si et descuides s'ho fan als teus peus. Els propietaris demostren així la seua educació, el seu civisme, la consideració pels demés; es tracta de que ho faça on vullga, ràpid, i cap a casa: la merda i el pixum al carrer.

És aquesta mateixa mentalitat la que ens porta a com està tot el terme ple de fems, porqueria i brutícia; a tot arreu hom aboca escombraries i deixalles de tot tipus; què ningú els diu res? doncs avant, la cosa va bé. Cap respecte pel Medi Ambient, cap vergonya. És clar, la merda se'ns fa omnipresent a tot el poble. Si bades i no mires per on vas, ja sap: merda que xafes...

Seria prou fàcil de solventar: l'Ajuntament bé podria habilitar als jardinets i places, i on siga possible, espais, cagadors per als animals; uns safareigs de sorra, que caldria renovar de quan en quan; i

a la gent concienciar-la de fer-los servir.

I d'aquesta passejada, aquestes petites reflexions, ens aboquen per si mateix al concepte tant d'actualitat com és la qualitat de vida. ¿I què s'enten per això?

¿no és justament viure en un entorn net, agradable, lliure de contaminacions de tot tipus, acústica i tòxica? Un Medi cuidat, amb bons parcs fent de pulmó; disposar des serveis necessaris, de qualitat i sense saturacions ni cues, disposar de bones àrees tant esportives, com culturals i lúdiques; bons accessos a la població i a les distintes àrees d'activitats, bones relacions veïnals; ser prioritari per banda d'ajuntament i serveis públics el servir al ciutadà, atendre'ns; és per a això que hi són, i, a més, voluntàriament: per servir al poble (per això paguem impostos). I no a la inversa com sol passar.

¿Gaudim d'aquests qualitats a La Pobla? D' alguna d'elles? Cap?.

Vicent C.D.

PETARDOS I CARCASSES AL PATI DELS XIQUETS.

Des d'Iniciativa ho tenim clar, mai se'ns ocorreria muntar, ni donar permís a tercers per a muntar, ni més ni menys, que un castell de focs artificials en el pati del col·legi públic Lluís Vives. I encara que parega increïble, els alumnes del col·legi és van trobar amb les restes de l'esdeveniment al dia següent.

Mentres els alumnes feien

gimnàstica, els treballadors de l'ajuntament arplegaven les restes de la pólvora i les carcasses de la nit anterior.

Afortunadament, el terme municipal del nostre poble és prou gran com per a plantejar aquest tipus d'activitat just en el pati del col·legi.

Llocs com l'Ermita o els seus voltants, per exemple, podrien ser molt més apropiats.

Treballadors i xiquets al pati del col·legi.

(una de les últimes actuacions del pp)

J. Martínez García.

Iniciativa *L'Entesa per La Pobla de Vallbona*
 Comunica amb nosaltres en: **inipobla@yahoo.es**

... PERÒ SOM EUROPEUS? - CARTA OBERTA DES D'HOLANDA

Sóc un jove nascut i criat a La Pobla de Vallbona, tinc 26 anys, i m'agradaria aprofitar aquest espai per parlar un poquet d'Europa segons la meva experiència, així com convidar-vos a compartir una petita reflexió. Com tants altres joves he volgut conèixer la vella però nova Europa, he volgut viure i treballar en un estat de la Unió que no és el meu, he volgut conèixer i aprendre d'altres cultures. Crec que és molt important pel creixement humà enriquir-se d'altres formes de viure i viure la vida. A tot açò també m'agradaria afegir tota la propaganda que envaeix les escoles, instituts, universitats, biblioteques, ajuntaments, espais joves, els diaris i la tv, parlant de la gran potència que és Europa, i de les facilitats existents per poder gaudir-la. Els estudiants tenen beques per poder estudiar a l'estranger, les multinacionals juguen amb els seus treballadors portant-los amunt i avall, pagant-los dietes i hostatge. Decididament gaudim d'una forta economia que ens permet tots aquestos privilegis davant d'altres que moren de fam... Som el primer món! Vaig pensar que no seria difícil mamprendre l'aventura de marxar a un altre estat, i el primer que vaig fer va ser consultar a les agències europees que hi han per

tot l'Estat Espanyol. En aquestes et trobes que quasi totes treballen sols amb països de parla anglesa... però som europeus? Comencí malament però no vaig desistir, vaig saber d'una agència anomenada " Agencia Europea de Empleo EURES", dita agència és un òrgan oficial que funciona a partir de les normatives europees i, se suposa, que té que

"Ara resulta que europeus són els que saben parlar les diferents llengües i són informàtics o enginyers... "

facilitar la recerca de treball en qualsevol estat membre. Doncs en aquesta t'obrin les portes a qualsevol racó d'Europa sempre i quan conegues la llengua i estigues qualificat en Noves Tecnologies... però som europeus? Es que no hi han formes d'integració per els treballadors europeus (tots)? Pareix ser que no, tots un altre cop, no som iguals. Ara resulta que europeus són els que saben parlar les diferents llengües i són informàtics o enginyers... Aaahh! Aleshores que algú m'explique què pot fer un xic amb una titulació tècnica-social i amb un anglès bàsic... doncs quedar-se a casa, perquè tal vegada, no és europeu, o sí?. Les limitacions imposades per Europa tiraven a terra qualsevol autoestima i ganes de fer res. Però jo sóc un idealista i m'agrada caminar cap endavant, sempre en direcció als meus somnis, així

que vaig decidir fer-ho. Vaig marxar a Holanda pel meu compte, a l'aventura, era l'única opció que tenia... així ho deia la normativa europea... amb les meves condicions res m'emparava, ni tan sols ser europeu, només la sort i el bon fer de l'instint. Ara escric aquestes línies des de Rotterdam, acabe d'instal·lar-me i m'agrada el lloc; el que més, les diferents gents, hi han de tots els colors; i els canals, i els boscos, els ponts i els vaixells, les bicicletes... el que menys: la normativa europea regida per països molt més capitalistes que socials, i allò

"Tota persona té dret a circular i a escollir el seu lloc de residència "

que he après: saber-te immigrant on diuen que no ho eres, i entendre un poc més a l'africà i al sud-americanà que viatja a un país més ric que el seu... I em torne a preguntar ... però som europeus? "Tota persona té dret a circular i a escollir el seu lloc de residència a l'interior d'un estat i a abandonar qualsevol país, inclòs el propi, i a retornar-hi" Declaració dels Drets Humans Nacions Unides, 10 de Novembre de 1948. Jo a aquesta declaració li ficaria un interrogant, i vostés?.

José Ramón Gimeno i Gramuntell

ÉS NECESSARI L'ASSOCIACIONISME PER A DESENVOLUPAR UNA SOCIETAT SANA.

A Iniciativa creiem que el moviment associatiu és fonamental en tota societat avançada, l'extensió del teixit associatiu és un indicatiu important de convivència i cohesió social. Parlar de teixit associatiu és parlar de la fluïdesa en què els diferents punts de vista poden confluïr i tindre repercussió en una societat que poc a poc va fent-se gran, l'associacionisme, en eixe sentit, és un mecanisme que facilita tant la integració dels nous veïns com dels que estan discriminats respecte el centre d'atenció. És el millor assessor que pot necessitar un govern, en aquest cas un ajuntament, per a saber de manera concreta les diverses demandes, necessitats o sensibilitats que tenen els ciutadans.

Al nostre poble no hi ha una tradició associativa consolidada, semblant a altres pobles, i front l'alt increment de població el nombre d'associats es queda estàtic. La relació social dels veïns està fonamentada en festivitats en gran mesura, i en actes culturals, socials o esportius en moltíssima menys mesura. Avui dia la principal i única manera d'integrar-se a la vida social del poble és mitjançant l'ingrés en alguna comissió fallera o de festes, que malgrat ser una excel·lent forma d'integrar i que dóna resultats, ens sembla trist pel fet de ser l'única.

Les associacions veïnals, pensem, que necessiten més protagonisme en la integració dels

nous veïns si no volem que apareguen guetos o pedanies al terme, cal posar més recursos en joc i fonamentar una política social en la que cap veï s'exclosi per estar més prop o més lluny del centre. Crear un consell, de totes les associacions veïnals, amb continguts i repercussió, seria molt necessari per començar a integrar sensibilitats diverses. Aquesta política d'integració deuria estendre's també a la resta d'associacions en forma de consell local per a fomentar l'associacionisme i la integració de gent amb afinitats socials, musicals, artístiques, esportives, laborals, sectorials, culturals, etc.... per a que tinguen un lloc comú o d'encontre per poder-se reunir, trobar o organitzar amb altres veïns. És important que el poble avanci en eixos termes i no sembla que vaja bé, ja que en l'actualitat podem observar, tristos, com algunes associacions locals a penes poden mantindre's per manca d'assessorament, recursos i afiliació. Davant d'aquest panorama caldria prendre mesures concretes i efectives.

L'ajuntament deuria garantir a totes les associacions un servei gratuït, accessible i proper, d'assessorament comptable, legal i jurídic per a facilitar-hi des dels tràmits burocràtics i fiscals fins les ajudes de la Generalitat, de l'Estat o d'Europa. Aquest servei aconseguiria llevar-li un pes a les associacions

(sobretot a les juvenils), la paperassa suposa un gran llast alhora de poder desenvolupar els propis projectes, a més les traves burocràtiques acostumen a ser un obstacle important a l'hora de crear noves associacions.

L'extensió del teixit també hauria d'arribar fins als centres educatius, mitjançant programes que fomentaren la integració, l'associacionisme i la participació cívica activa, amb la coordinació d'un consell interescolar dels centres educatius, element que ajudaria a la interrelació d'alumnes de tots els centres.

Evidentment, totes aquestes associacions i consells per a existir i funcionar, necessiten urgent un impuls, nosaltres pensem que seria molt útil que apareguera en escena la figura d'un tècnic local, que ensenyi a gestionar, que assessore per presentar projectes, que motive, tempere i que siga un interlocutor honest, de totes les associacions, front l'administració i a la inversa. Aquest tècnic, exclusivament dedicat a l'associacionisme i sobretot a joventut, pensem, seria l'eina òptima per començar a cosir el necessari teixit social. Nosaltres, afirmem que seria molt poca despesa el salari d'un tècnic, sobretot si comptem la importància, contingut i repercussió que tindria la seua tasca, en comparació a la despesa econòmica que suposa qualsevol acte de la setmana cultural.

Amadeu C.M.

**Comunica amb nosaltres en:
inipobla@yahoo.es**